

DIE XVI. MAIL.
S. Joannis Nepo-
muceni

Martyris.

Duplex ij. cl. cum Oct.
Omnia ut inter Festa pro
aliquibus locis eadem die
ij. loco.

DIE XXII. MAIL.
S. Ritæ de Cassia
Viduæ. Duplex.

Omnia de Comm. nec
Virg. nec Mart. præter
sequentia.

Oratio.

REus, qui beatæ
Ritæ tantam grâ-
tiam confërre di-
gnatus es, ut quæ te in
dilectione inimicorum
suorum imitata est, in
corde, et fronte caritatis,
et passionis tuæ signa
portaret, da nobis, quæ-
sumus, ejus intercessi-
one et méritis, inimicos no-
stros diligere, et tuæ pas-
sionis dolores spina com-
punctionis júgiter con-
templari: Qui vivis.

In j. Noct., Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Leccio iv.

Ita Rocchæ Por-
renæ Cassiæ op-
pidulo in Umbria,
honéstis ac piis parén-

tibus nata, dum infân-
tula jacéret in cunis, plú-
ries agmen albarum apum
os ejus ingredi, atque
égredi, visum est. Ab
ineúnte ætate pueriles
lusus, et inanes curas
réspuens solitúdine, et
oratióibus mirífice dele-
ctabatur. Duódecim an-
nos nata virginitatem
Deo sacrare constituit:
sed ne paréntum volun-
tati adversarétur, viro
ingénio præferóci, ac
móribus tétrico nupsit;
cujus asperitatem ea
mansuetúdine tulit, ut
per annos duodeviginti
concorditer vixerint. Ma-
rito ab inimicis interém-
pto non solum pro inter-
fectóribus Deum orabat,
sed étiam duóbus adole-
scéntulis, quos ex eo ge-
núerat, ut patérnæ cædis
memóriam abolérent,
suadébat. Cum autem
eósdem vindictæ cúpi-
dos, cognovisset, Deum
precáta est ut eos citius
e vita eriperet, ne con-
céptam patérnæ cædis
ultiónem explérent. His
autem defúctis, a sacris
Virginibus órdis sancti
Augustini multis cum lá-
crymis hábitum religio-
sum postulávit. **R.** Propter.

Leccio v.

AB illis autem, quod
solas virgines reci-
pere mos esset, ter re-
pulsam passa, non mul-
to post voti compos di-
vinitus effécta est. Nam
quadam nocte, dum ora-
tióni vacáret, a sancto
Joanne Baptista, quem
sibi patrónum in primis
elégerat, vocáta, ac eum
per abrupta móntium se-
qui jussa, beáto Patre
Augustino, et Nicoláo
Tolentináte comitánti-
bus, in cœnóbium mira-
biliter introdúcta, a vir-
ginibus miraculo permó-
tis benígne suscepta est.
Re ígitur familiári divén-
dita, ac prétio in páupe-
res erogáto, monasté-
rium ipsum ingreditur:
ubi corpus vigiliis, cilicio,
spinis, quas túnica atte-
xúerat, crebrisque flagél-
lis in servitútem rédi-
gens, cibum semel in die
sumébat solo pane, et
aqua conténta. Obedi-
entiæ insigne præbuit
exémplum, cum Antistitæ
jussu áridum lignum irri-
gare non dubitávit. Ora-
tióni júgiter vacábat,
Christique Dómini cru-
ciatus a média nocte us-
que ad solis ortum tanto
mentis ardóre, tantaque

lacrymárum vi medita-
bátur, ut præ dolóris ma-
gnitúdine pene confici
viderétur. **R.** Dillexisti.

Leccio vj.

Quadam die cum ad
Christi e cruce pen-
déntis imáginem intén-
tius oráret, spina e Cru-
cifixi coróna in fronte ita
transfixa est, ut insaná-
bile vulnus usque ad mor-
tem pertúlerit, ex quo
præter acerbissimum do-
lóris sensum fœda sánies
exhalábat. Unde ne soró-
ribus náuseam movéret,
solitária cum Deo versa-
bátur. Sed anno sæcu-
lári Romam cum céteris
soróribus ab Antistita
propter úlceris deformi-
tatem ire vétita, repente
abstérso vulnere convá-
luit, quod tamen revérsa
domum iterum érupit.
Post áliquot annos gravi
morbo corrépta, ipsum
quadriénno patientissime
tolerávit; quo témpore
vernans rosa ex hórtulo
aspérrima hieme, atque
duæ recentissimæ ficus
ei allátæ sunt. Morti jam
próxima Christum Dó-
minum una cum beáta
Virgine ad cœlestia re-
gna se vocántem audívit;
atque ita susceptis ómni-
bus Ecclésiæ sacramén-

tis, anno post Christum natum millésimo quadringentésimo quadragésimo tertio, undécimo Kalendas Júnii obdormívit in Dómino. Corpus usque ad hanc diem incorruptum suavíssimo odóre fragrans pie cólitur. Eam miráculis ante et post óbitum conspícua Urbanus octávus in Beatórum número rétulit.

R. Fallax grátia.

In iij. Nocturno, Homilia. Caelórum regnum, ut in Comm. non Virg.

DIE XXIII. MAII.

Octava

S. Joannis Nepomuceni

Martyris. Duplex.

Omnia ut in die, præter sequentia.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, cum **R.R.** propriis.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De peccat. non evulg.

Serm. lvij.

Lectio iv.

NON hæc medicamentórum istórum præcipua laus est, quod ánimas sa-

nent, quod témporis longinquitáte non corrumpántur, quod a morbis non vincántur, quod eórum utilitas gratis propósa sit, quod ex æquo divítibus et paupéribus páteat medicina; sed et aliud quídam nihilo minus his boni habent. Quodnam illud tandem est? quod nos ad hanc médici officinam venientes non divulgámus. Nam illi quidem, qui ad profánas medicórum officinas ábeunt, multos habent vúlnerum spectatóres; hic vero non ita fit, sed cum innúmeros videámus ægrótos, occulte illos curámus. Neque enim in médium adductis peccatóribus, eórum deinde peccáta divulgámus.

R. Instans.

Lectio v.

HOC vero non médiocriter illis prodest. Nam cum vulgi existimatiónisimus addicti, quámdiu quidem latére nos putámus, qui mali sumus, fieri melióres studémus: postquam autem ómnibus innotúimus, et solátium illud ex occultatióne perdídimus, eo magis imprudéntes ac negli-

géntes evádimus. Et quemádmódu, quæ detegúntur úlcera, sempérque frígido aëri exponúntur, acerbíora fiunt: ita quoque ánima peccáti rea, si coram multis ob ea, quæ delíquit, reprehendátur, imprudéntior evádit. Ne igitur hoc accideret, clam vos sermo curávit.

R. Dispérsit.

Lectio vj.

ATque ut intelligátis, ádmódu útilém hanc occultám esse medéndi ratióne, audíte, quid Christus dicat: Si peccáverit in te frater tuus, córripe eum. Et non dixit: Inter te et civitátem, neque inter te et pópulum: sed inter te et ipsum solum. Sit sine téstibus accusátió, inquit, ut facílíor fiat mutátió in melíus. Magnum ergo bonum est, si non públice fiat cohortátió: súfficit consciéntia, súfficit incorruptus ille iudex. Non ita tu peccatórem reprehéndis, ut ipsius consciéntia (quippe quod aspérior illa sit accusátor), neque delícta ejus accurátius nosti. Noli ergo vulnus vulnéríbus áddere, dum áctórem peccáti divulgás:

sed semóti arbitris admonitióne adhibéto.

R. Ego scio.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelíi secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xj.

IN illo témpore: Cum audísset Joannes in vinculis ópera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álíum exspectámus? Et réliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysóstomi.

In var. Matth. loc.

Hom. xvj.

Enuit, inquit, Joánnem et álligans pósuit eum in cárcere. Heródes, te petit causa, te árguunt víncula, te carcer accúsat, te divulgat producta in públicum pœna. Joánes injuriáur: causam custódiæ qui requirit, in te invenit, quod púniat, et in Joáne, quod dóleat. Joánes orbi notus, fama virtútis cógnitus, celebratíssimus sanctítate, dum átrahit ad se inquisitóres injuriæ, facit, ut tuus cunctis innotéscat incéstus: agit, ut te hábeat confúsió pública, quam corrígere non váluit secréta corréptio et

privata. Herodem Joannes monitis, non accusatione pulsavit, utpote amator castitatis, quem corrigere voluit, non perire. Sed Herodes, facibus libidinis ardens, perire maluit, quam redire.

R. Cum corripere.

Leccio viij.

Odiosa fit semper libertas. Nam virtus contraria vitiosis, sacrilegis exosa sanctitas, inimica castitas impudicis, corruptis integritas poena, luxuriosis adversa frugalitas, crudelibus dura semper misericordia, impiis pietas non ferenda. Probat hoc Evangelista, cum dicit: Dicebat Joannes: Non licet tibi accipere uxorem Philippi fratris tui. Ecce unde Herodes furit: malos qui monet, offendit, incurrit odium, qui arguit criminosos. Dicebat Joannes, quod erat legis, quod iustitiae, quod erat salutis: certe quod erat non odii, sed amoris. Ecce qualem consecutus est ab impio pro pietate mercedem. **R.** Reddidit.

Leccio ix.

Volens, inquit, occidere eum, timuit populum. Facile deviat a ju-

stitia, qui in causis non Deum, sed homines formidat. Hic timor peccandi differt facultatem, non aufert voluntatem. Unde etiam, quos suspendit a crimine, avidiores reddit ad crimen: et aestuat animo, quousque perficiat, quod cogitat malum. Solus enim Dei est timor, qui nocentes corrigit, fugat crimina, innocentiam servat, perpetem tribuit facultatem. Te Deum laudamus.

DIE XXVI. MAIL.

S. Philippi Nerii

Conf. Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Anae de Laud. Psalmi ut in j. Vesperis de Comuni Apostolorum.

Capitulum. Rom. v. c

Garitas Dei diffusa est in cordibus nostris per inhabitantem Spiritum ejus in nobis.

Hymnus.

Pangamus Nerio debita cantica,
Quem supra nitidi sidera verticis
Virtus, et meritum sustulit inclytum
Capturum pia gaudia.
Hic uri subitis dum videt ignibus

Aedes, quas habitat, flentibus abstinet,
Flammis cum penitus quiverit horridas
Paucis vincere lacrimis.

Oblatum patrii munus, et aureos

Nummos magnanimus calcat, et impiger

Romam digreditur, quam magis omnibus

Illustrem facit urbibus.

Noctes sub specubus, corpora Martyrum

Quas implent, vigilat sedulus integras;

Ex ipsis satagens discere Normam, qua bene viveret

Almae sit Triadi gloria perpetim,

Quam coelum, barathrum terraque suscipit:

Quae nobis Nerii det prece iugia

Dulcis gaudia patriae.

Amen.

V. Deus virtutum respice de caelo, et visita vineam istam, alleluia.

R. Et perfice eam, quam plantavit dextera tua, alleluia.

Ad Magnif. Ana. Domus mea, domus orationis vocabitur: dicit Dominus, alleluia.

Oratio.

Deus, qui beatum Philippum Confessorem tuum Sanctorum tuorum gloria sublimasti: concede propitius; ut cujus solemnitate laetamur, ejus virtutum proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitator. Venite, adoramus Regem regum,

*Qui in domum orationis nos congregavit, alleluia.

Ps. Venite, exsultemus.

Hymnus.

Octidum Neriis ferula pauperi

Gestans praecipitat, penniger Angelus

Tecto significat, qualiter excidat

Numquam fervida caritas.

Orantis penetrans cordis in intimum

Laxavit spatium Spiritus impete

De caelo veniens, esset ut hospiti

Immenso locus amplior. Ponti de medio gurgite naufragum

Tractus vetulum, sub pede vortices

Duravit fluidos, et prope turbidum

Convertit mare in aridam.

Tractans exánimis membra puélluli
In lucem révocat, mox jubet émori,
Donátus Dómini múnere clávis
Vítæ, mortis et inferi.
Almæ sit Triadi glória pèrpetim,
Quam cœlum, bårathrum térraque súscipit :
Quæ nobis Nérii det prece júgia
Dulcis gáudia pátriæ.

Amen.

In I. Nocturno.

Añã. Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram Deus meus? allelúia.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Comm. Conf. non Pont.

V. Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea, allelúia. **R.** Fáciem tuam, Dómine, requíram, allelúia.

De libro Ecclesiástici.

Leccio j. Cap. Ij.

Audábo nomen tuum assidue et collaudábo illud in confessióne, et exaudita est orátio mea. Et liberásti me de perditíone, et eripuísti me de témpore iniquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedicam

nómini Dómini. Cum adhuc júnior essem, priúquam oberrárem, quæsivi sapiéntiam palam in oratióne mea. Ante templum postulábam pro illa, et usque in novíssimis inquiram eam. Et efflúit tamquam præcox uva, lætátum est cor meum in ea. Ambulávit pes meus iter rectum, a juventúte mea investigábam eam. Inclinávi módice aurem meam et excépi illam. Multam invéni in meípso sapiéntiam, et multum proféci in ea.

R. Replétus Spíritu sancto beátus Philppus ascensióne suas dispósuit in corde suo : * Et totis viscéribus diligébat Deum, allelúia. **V.** Dedit ei Spíritus Dómini sapiéntiam, et prudéntiam multam nimis, et latitúdinem cordis. — Et.

Leccio ij.

TAnti mihi sapiéntiam dabo glóriam. Consiliátus sum enim, ut fácerem illam : zelátus sum bonum, et non confundar. Colluctáta est ánima mea in illa, et in faciéndó eam confirmátus sum. Manus meas exténdi in altum, et insipiéntiam ejus luxi. Animam meam

diréxi ad illam, et in agnitíone invéni eam. Possédi cum ipsa cor ab initío : propter hoc non derelinquar. Venter meus conturbátus est quæréndo illam : proptérea bonam possidébo possessiónem. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam et in ipsa laudábo eum.

R. Spíritus sanctus a throno procedens, illius cor penetrávit, * Novo sanctificatiónis signo, allelúia. **V.** Advénit ignis divinus, confringens, urens, et illúminans; et tribuit ei charismatum dona. — Novo.

Leccio iij.

Appropiáte ad me indocti, et congregáte vos in domum disciplinæ. Quia adhuc retardátis? et quid dicitis in his? Animæ vestræ sitiunt vehementer. Apéruí os meum, et locútus sum : Comparáte vobis sine argénto, et collum vestrum subjicite jugo, et suscipiat ánima vestra disciplinam: in próximo est enim invenire eam. Vidéte óculis vestris, quia módicum laborávi, et invéni mihi multam réquiem. Assúmte disciplinam in multo número argénti, et copió-

sum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus, et non confundémini in laude ipsius. Operámini opus vestrum ante tempus, et dabit vobis mercédem vestram in témpore suo.

R. Amóre vulnerátus languébat júgiter, dicens: * Quis me separábit a caritaté? allelúia. **V.** Certus sum enim, quia neque mors, neque vita póterit me separáre a caritaté Dei, quóniam ipse in me manet et ego in eo. — Quis. Glória Patri. Quis.

In II. Nocturno.

Añã. Quam diléctata tabernácula tua, Dómine! concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini, allelúia.

V. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, allelúia. **R.** Ut inhábitem in domo Dómini, allelúia.

Lectiones ut in Breviario in eodem Festo.

R. iv. Oculis et mánibus in cœlum semper inténtus *** Invictum** ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúia. **V.** Clamans clamábat ad Dóminum : quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei? — Invictum.

R. v. Obitum suum longe ante præcívit dixitque

frátribus : * Cúpio dissólvi, et esse cum Christo, allelúia. **V.** Interióra mea intra me effebuerunt abque ullas réquie. — Cúpio.

R. vj. Hódie Philíppus migrávit a sæculo, gemma sacerdotum, * Per quem in cœlo vivéntem tanta mirácula corúscant, allelúia. **V.** O virum infáblem, nec labóre victum nec morte vincéndum! — Per quem. **Gloria Patri.** Per quem.

In III. Nocturno.

Añã. Congregáte illi sanctos ejus, qui órđinant testaméntum ejus super sacrificia, allelúia.

V. Meménto congregatiónis tuæ, allelúia.

R. Quam possedisti ab initio, allelúia.

Léctio sancti Evangélij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xij.

In illo tẽpore : Dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 8. in Luc.

Eati servi illi, quos, cum vénerit Dóminus, invenerit vigilantes. In superióri-

bus vigiláre nos voluit, per ómnia expectántes moménta Dómini Salvatóris advéntum; ne, dum áliquis remittit, et negligit, et de die in diem ópera sua differt, iudicij futúri die, vel própria morte prævéntus méritum suæ commendatiónis amittat. Et illa quidem in omnes præcépti forma generális : (quod si dixerit servus ille in corde suo, moram facit Dóminus meus veníre); verum séries sequéntis exémplici dispensatóribus, hoc est, sacerdotibus vidétur esse própõsita, quo sciant sibi gravem in futúrum pœnam esse subeúndam, si sæcularibus inténi delictis, familiam Dómini plebémque commissam sibi gubernáre negligerint. Ille autem servus, qui cognóvit voluntátem Dómini sui, et non præparávit, et non fecit secúndum voluntátem ejus, vapulábit multis.

R. Domus mea domus oratiónis vocábitur : * In ea omnis, qui petit, accipit : et qui quærit, invenit; et pulsánti aperiétur, allelúia. **V.** Lætificábo eos in domo oratiónis. — In ea.

Lectio viij.

SED quia exiguus est profectus, et parva meritórum grátia, supplicij metu ab errore revocári, majórque prærogativa caritátis et amoris est; Dóminus ad proméndam sui grátiam stúdia nostra ácuit, et acquiréndæ cupiditate divinitátis inflámmat, dicens : Ignem veni mittere in terram; non útique illum ignem consumptórem bonórum, sed bonæ voluntátis auctórem, qui áurea Dominicæ domus vasa meliórát, fcenum vero consumit, et stípulam, ac sæcularia ómnia mundi voluptate concréta, perituræque opus carnis exurit; ille ignis divinus, qui flammigerábat in óssibus Prophetárum, sicut sanctus Jeremias dixit, qui factus est sicut ignis ardens flammigerans in óssibus meis. Est enim ignis Dómini, de quo dictum est : Ignis ante eum ardebit.

R. Obsecro itaque, filii, oratiónes fieri, postulatiónes, et gratiárum actiões pro ómnibus : * Et diligite decórem domus Dei, allelúia. **V.** Manéte in vocatióne, attén-

dite lectiõni, exhortatiõni, et doctrinæ; conversatiõnem inter gentes habéte bonam. — Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Sint autem lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes, et ideo quia nox est dies hujus vitæ, lucerna est necessária. Hunc ignem in se etiam et Amaon, et Cleophas a Dómino missum esse testántur, dicentes : Nonne cor nostrum ardens erat in via, cum aperiret nobis Scriptúras? Evidenter itaque docuerunt, qualis istius ignis sit operatio, qui secreta cordis illuminat. Et ideo fortásse Dóminus in igne ventúrus est, ut resurrectiõnis tẽpore vitia universa consumat, sui que conspéctu desidéria cõpleat singulórum, meritórumque, et mysteriórum lumen accendat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, **Añã.**

1. De excélsis * misit ignem in óssibus meis, et erudívit me, allelúia.

Ps. Dóminus regnávit. **cum reliquis.**

2. Concaluit cor meum * intra me, et in meditatiõne

mea exardescet ignis, allelúia.

3. Cor meum, * et caro mea exultaverunt in Deum vivum, allelúia.

4. Factus est * in corde meo quasi ignis exæstuans, et defeci ferre non sustinens, allelúia.

5. Defecit caro mea, * et cor meum, Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum, allelúia.

Capitulum. Rom. v. c

Caritas Dei diffusa est in córdibus nostris per inhabitántem Spiritum ejus in nobis.

Hymnus.

Cælórum Dómino dum sacra múnera Libábat Nérius, sæpius ádvólans Tellúrem rápido córpore déserit Christo fiat ut óbvius.

Illi non rútilans púrpura princípum Sacrórum tégumen, non rubra pilei Majéstas plácuít, cui placet única

Vestis cándida virginum. Agrótus Mariæ dans pia bráchia

Collo Virgineo, fertur in áera

Intro ceu cúperet posse cubiculum

Duci matris in árduum.

Corpus deseruit, cum Deus hóstiæ

Fertur sub níveæ tégmíne cónditus, Prudens in pátriam pérgere spléndido

Nolens absque viático. Almæ sit Triadi glória pèrpetim,

Quam cœlum, báarthrum, térraque súscipit :

Quæ nobis Nérii det prece júgia

Dulcis gáudia pátriæ. Amen.

V. Caritas Dei diffusa est in córdibus nostris, allelúia. **R.** Per Spiritum sanctum, qui datus est nobis, allelúia.

Ad Bened. Añá. Hæc est caritas Dei, ut mandata ejus custodiámus, et mandata ejus grávia non sunt, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátum Philippum Confessórem tuum Sanctórum tuórum glória sublimásti: concède propítius; ut ejus solemnitate lætámur; ejus virtútu proficiámus exémplo. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capit. Caritas Dei.

R. br. Nunc manent fides, spes, caritas; tria hæc. * Allelúia, allelúia.

V. Major autem horum est caritas. Allelúia. Glória Patri. Nunc.

V. Sectámini caritátem, allelúia. **R.** Emulámini spirituália, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Joann. iij.

Qui viderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit viscera sua ab eo, quómo caritas Dei manet in eo?

R. br. Filioli mei, non diligámus verbo, neque lingua. * Allelúia, allelúia. **V.** Sed ópere, et veritáte. Allelúia. Glória Patri. Filioli.

V. In hoc cognóscimus, allelúia. **R.** Quóniam ex veritáte sumus, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. xij.

Caritas pátiens est, benigna est, non æmulátur, non agit pèrperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi.

R. br. In hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandata ejus observémus. * Allelúia, allelúia. **V.** Qui dicit se nosse eum et mandata ejus non custódit, mendax est. Allelúia. Glória Patri. In hoc.

V. Qui autem servat verbum ejus, allelúia. **R.** Vere in hoc caritas Dei perfecta est, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. Psalmi ut in j. Vesperis de Comuni Apostolorum. Capit. et Hymnus ut in j. Vesperis, supra.

V. Meménto congregatiónis tuæ, allelúia. **R.** Quam possedisti ab initio, allelúia.

Ad Magnif. Añá. Veníte filii, audíte me, timórem Dómini docébo vos, allel.

DIE X. JUNII.

S. Primitivi

Mart., cujus corpus asservatur in hac Metropolitana Ecclesia.

Duplex. Mexici.

Omnia de Comm. unius Mart., tempore Paschali.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati Primitivi Mártiris tui natalítia cõlimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Noct. Dignum et cõngruum. de Comuni unius Mart. temp. Pasch. j. loco.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvj.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nolite arbitrari quia pacem venerim mittere in terram : non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Canon. 10.

UÆ ista divisio est? inter prima enim legis præcepta accepimus : Honora patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dominus ait : Pacem meam do vobis pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missuspotius gladius in terram, et separatus a patre filius, et filia a matre, et nurus adversus socrum, et hominis domesticus ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella, et gladius Domini inter patrem et filium, et inter filiam matremque desæviens.

R. Ego sum.

Lectio viij.

Gladius telorum omnium telum acutissimum est, in quo sit jus

potestatis, et judicii severitas, et animadversio peccatorum. Et hujus quidem teli nomine novi Evangelii prædicationem appellatam frequens in Prophetis auctoritas est. Dei igitur verbum nuncupatum meminimus in gladio : qui gladius missus in terram est, id est, prædicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo una dissensio, et domestica novo homini erunt inimica : quia ille per verbum Dei divisus ab illis, manere et interior et exterior, id est, et corpus et anima, in spiritus novitate gaudébit.

R. Candidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendorem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coagulati sunt, allelúia, allelúia. **V.** Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. — Et sicut. **Gloria.** Et sicut.

Lectio ix.

Pergit deinde eodem præceptorum et intelligentiæ decursu. Nam posteaquam relinquenda omnia, quæ in sæculo carissima sunt, imperá-

verat, adjécit : Qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est meus dignus : quia qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vitiiis et concupiscentia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compati-mur, commórimur, conspeli-mur, conresúrgi-mus, accípiens, Dóminum

sit secutus, in hoc sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus.

DIE XV. JUNII.

SS. Viti et Soc.

Martyrum

ante Festum SS. Trinitatis, fit tantum.

Commem. ut in Brevariario.

